

استاد گل پاچا الفت زموږ دهيواد ملي،
ولسي، لوی شاعر، پياوړی ليکوال او څېړونکی

تل افغان

www.talafghan.com

ځپلواکي، ناپېښي، نوښتونه او فرهنگي وېب‌پاڼه

انجنير عبدالقادر مسعود

استاد گل پاچا الفت زموږ دهيواد

ملي، ولسي، لوی شاعر، پياوړی ليکوال او څېړونکی

ارواښاد گل پاچا الفت د پښتو ادب په ډگر کې هغه لوی شاعر، ادب پوه، ديني عالم، پياوړی ليکوال، سياست پوه، ټولنيز پوه، څېړونکی، تاريخ ليکونکی، او تکړه ژورناليست و، چې د ده په آثارو کې هنري ښکلا، ادبي او فرهنگي، اجتماعي، سياسي علمي، اخلاقي او ملي تفکر او پيغامونه نغښتي دي، چې داوسنيو او راتلونکو نسلونو لپاره د يو لوی ادبي درس او مکتب حيثيت لري. زموږ هيواد وال بايد د خپل ژوند په مختلفو اړخونو کې ترينه خوند او پند واخلي.

استاد گل پاچا الفت د مير سيد پاچا زوی او د سيد فقير پاچا لمسی دی چې په (۱۲۸۸) هجري شمسي کال کې د لغمان ولايت د قرغيو په ولسوالۍ کې د عزيز خان په کڅ کلي کې زيږيدلی دی.

استاد الفت صاحب د لوی او ځانگړي استعداد او ذکاوت خاوند شخصيت و. ده خپل علمي تحصيلات په خصوصي توگه په غيږی رسمي مدرسو کې پای ته رسولي دي، او د مروجو او متداوله علومو لکه: فقهي اصول، صرف، نحو، معاني، بديع، بيان، عروض، منطق، حکمت، رياضي، علم کلام، تفسير، حديث، فلسفه او داسې نور علوم يې د لغمان او ننگرهار د ممتازو او نامتو استادانو څخه زده کړي او لوستلي دي او خپل بنسټيز مالومات يې په دې هکله تکميل کړي وو.

استاد الفت صاحب د پورتنیو علومو او شخصي مطالعاتو وروسته په دغو رسمي او دولتي دوايرو کې خپلې دندې تر سره کړي دي:

- په (۱۳۱۴) هجري شمسي کال کې د انيس ملي ورځپاڼې په دفتر کې د کاتب په حيث رسمي ماموریت.
  - په (۱۳۱۵) هجري شمسي کال کې د ادبي انجمن (چې بیا پښتو ټولنه شوه) د تالیف او ترجمې په څانگه کې غړی شو.
  - په (۱۳۱۶) هجري شمسي کال کې کله چې پښتو ټولنه جوړه شوه د زیري جریدې د چلوونکي په توگه مقرر شو.
  - په (۱۳۱۸) هجري شمسي کال کې د پښتو ټولني صحافت د مدیریت د مرستیال په توگه مقرر شو.
  - په (۱۳۱۹) هجري شمسي کال کې د پښتو ټولني د لغاتو او قواعدو د څانگې د مدیر په حيث وټاکل شو.
  - په (۱۳۲۰) هجري شمسي کال کې د اصلاح ورځپاڼې مشاور، د پښتو ټولني عمومي مبصر او د کابل مجلې د چلوونکي په توگه وټاکل شو.
  - په (۱۳۲۵) هجري شمسي کال کې د ننگرهار د اتحاد مشرقي د جریدې مدیر مقرر شو.
  - په (۱۳۲۷) هجري شمسي کال کې د ننگرهار په ولایت کې د قبایلو د عمومي مدیر په توگه وټاکل شو.
  - په (۱۳۲۸) هجري شمسي کال کې د جلال آباد د خلکو له خوا د شورا د اوومې دورې لپاره د وکیل په توگه وټاکل شو، چې بیا په ملي شورا کې دوهم مرستیال مقرر شو.
  - په (۱۳۳۰) هجري شمسي کال کې د ولس ملي جریده یې تاسیس کړه او تر (۱۳۳۲) هجري شمسي کال تر پایه د دغې جریدې د امتیاز خاوند و.
  - په (۱۳۳۱) هجري شمسي کال کې د لغمان ولایت د قرغیو په ولسوالې کې د خلکو له خوا د ملي شورا د اتمې دورې لپاره د وکیل په توگه وټاکل شو.
  - په (۱۳۳۴) هجري شمسي کال کې د جلال آباد د خلکو له خوا د لویې جرگې د وکیل په توگه مقرر شو.
  - په (۱۳۳۵) هجري شمسي کال کې په لومړۍ رتبه د پښتو ټولني مشر وټاکل شو او د پوهنې وزارت د عالی شورا غړې مقرر شو.
  - په (۱۳۳۸) هجري شمسي کال کې د افغان شوروي د دوستي د ټولني رییس وټاکل شو.
  - په (۱۳۴۳) هجري شمسي کال کې د کابینې غړې شو او د قبایلو د مستقل ریاست چارې وروسپارل شوې.
  - په (۱۳۴۴) هجري شمسي کال کې د ولسي جرگې د دوولسمې دورې لپاره د جلال آباد له خلکو له خوا د وکیل په توگه وټاکل شو.
  - په (۱۳۴۸) هجري شمسي کال کې د ولسي جرگې په دیارلسمه دوره کې منتخب استازې و.
- استاد الفت صاحب د حقوقو او ادبیاتو په پوهنځیو کې د پښتو ژبې د استاد په توگه هم دنده ترسره کړې ده.
- استاد الفت صاحب دیو مخکښ، نوښتگر، نومیالي ادبي، فرهنگي، ملي او مبارز شخصیت په توگه په خپلو آثارو کې فلسفي، علمي او منطقي استدلال، سپیڅلې هیلې او آرمانونه د زړه غږ او ملي احساسات د خپل هیواد، خلکو، ټولني او ټولنیزو روابطو او مناسباتو په هکله په داسې لویو او خیالي افکارو ترسیم او بیان کړي دي، چې زموږ هر هیوادوال د خپلو زړونو او آرمانونو مقاصد او اهداف په کښې موندلای شي. د الفت صاحب د آثارو ځلا او ښکلا لکه د نورو درنو لیکوالانو او شاعرانو آثار د پښتو ادب په ډگر کې د تل لپاره روښانه او نه ورکیدونکي دي.
- د الفت صاحب منظوم، منثور او څیړنیز آثار دادي:

د پسرلي نغمه، عالي افکار، د آزادې پيغام، ښه لمسونه، د زړه وينا، غوره اشعار، د الفت خبرې، لغوي څېړنه، عالي افکار، پښتو کلي، منطق، غوره نثرونه، ليکوالي املا او انشا، اجتماعي نظريات، پښتو سندرې، ادبي بحثونه، ملي قهرمان، بله ډيوه

څه ليکل يا ليک پوهه، د ټولني په جوړښت کې د اسلام نقش، د الفت نثري کليات، نوی څرک يا نوې رڼا، څه گورم او څه اورم، بيلابيلي ليکنې او مقالې، منظوم عالي افکار (ژباړه)، د ټولني علم (ژباړه)، د موفقيت لار (ژباړه)، لوړ خيالونه او ژور فکرونه (ژباړه)، احمد شاه بابا افغان (ژباړه) او داسې نور آثار.....

په رښتيا سره چې الفت صاحب د ځانگړي هنري، ادبي او علمي استعداد خاوند شخصيت و. ده دخپلې پوهې، د قلم د فضيلت او د کلام د عفت په وسيله خپلې ټولني او خپلو وطنوالو ته ډير درانه او دستاينې وړ خدمتونه کړي دي، او د پښو ژبه يې دخپلو آثارو په وسيله پاللې او بډايه کړې ده، د ده آثار د پښتو ادب په تاريخ کې لوړ مقام لري، او د پښتو ادب يې رنگين ساتلې دي. د ده دا هلې ځلې او کارنامې د پښتو ادب په تاريخ کې نه ورکيدونکي او نه هيريدونکي دي. همدا وجه ده چې د ده نوم به د ده د آثارو په رڼا کې تل ژوندی وي.

الفت صاحب دخپل کار او خدمت په اوږده دوره کې هغه خدمتونه نوښتونه چې دخلکو او د ټولني د ودې او پرمختگ لپاره کړي دي دهغې وخت د مقاماتو له خوا لمانځل شوی هم دی. هغه سوغاتونه چې ده تر لاسه کړي دي دا دي: د خوشحال خان خټک ادبي جايزه، د ابو علي سينا علمي جايزه، د صدارت له خوا دويمه درجه تقدیرنامه، د ستوري دريمه درجه نښان، د پوهنې دويمه درجه نښان، دوکالت د دورو نښانونه، دلويې جرگې نښانونه او داسې نور..... استاد الفت صاحب يو متدين، پاک او سپيڅلې انسان، رښتيني مسلمان، عالم، اديب، نامتو شاعر او ليکوال و. دی د تقوا او پرهيزگاري دروند شخصيت و، او د لويې حوصلې خاوند و. هر وخت غلې او خاموش ښکاريده، متواضع، حلیم، برده باره او بی کبره انسان و. ده د خدای پاک سره، د وطن سره او د هيوادوالو سره د انسان او انساني کرامت سره سپيڅلې مينه او محبت درلود.

د الفت صاحب د منظوم او منثور آثارو پيغام او مضمون ډير سليس، روان او په زړه پورې دی. ده دخپل آثارو مضامين او پيغامونه په داسې استدلال او منطق ترسيم کړي دي چې په لوستلو يې دخلکو په زړونو کې منگولې شخوي او ځان ته يې راکاږي.

الفت صاحب د خپل علمي الفاظو په وسيله خپلې ادبي ټوټې داسې بيان کړې دي چې له هره جښته زړه وپرونکي او اغيزناکه دي. همدا وجه ده چې د الفت صاحب نوښتگر شخصيت د ده داستادي ښه تشييتوي.

د ده په منظومو او منثورو آثارو کې دا خيالونه، تصويرونه، پيغامونه او لوړ فکرونه نغښتي دي:

د ځوانانو راوښلول او د دوی عیبونه ورنښودل، د بشري ټولني اصلاحي اړخونه، د هيواد سمسورتيا او پراختيا، دملي احساس روزل او غوړيدل، عالي او خيالي افکار، اخلاقي او تربیوي معيارونه، انسان او انساني کرامت ته احترام، د آزادې، ديموکراسې او خپلواکې پيغامونه، عدالت، انصاف او پاک نفسي، ملي او علمي تفکر، اتحاد، اتفاق، ملي هويت او يووالي، ملي انساني او اجتماعي دردونه، د ترقي، پيشرفت او لياقت بنسټيز معيارونه، د واقعي او عملي تصوف او عرفان په هکله علمي او تحقيقي نظريات، د اسلام د حقيقي او سپيڅلي ارزښتونو نظريات او عملي گامونه، د غريبانو، مظلومانو، مسکينانو، خوارانو او يتيمانو سره خواخوږي او همدردی، د ظلم استبداد او بی عدالتی پر خلاف او د ظالم سره کلکه قلمي مبارزه او

استاد گل پاچا الفت زموږ د هیواد ملي،
ولسي، لوی شاعر، بیاوړی لیکوال او خپرونکی

تل افغان

www.talafghan.com

خپلواکي، ناکليسي، نوښتونه او فرهنگي وېب پاڼه

مجادله، د پښتون او پښتونولي سره ژوره مينه، دوستي، عشق، محبت، مينه او اخلاص، جذابيت او بنايست، وفا او صميميت، رښتيا او صداقت، د طبيعت د مناظرو ښکلا او داسې نور عالي او انساني خصايل او ارزښتونه.....
د بيلگې په توگه د الفت صاحب دا بيتونه گورو چې وايي:

باغ و بڼې بې بلبله بې عندليبه
رنځوران بې بې دوا بې طبيبه
څه په لوږه، څه په تبه، څه په تيغ مري
ورک شه ورک شه د پښتون خوار نصيبه
که بې ښه پوره په حال باندې خبر شې
خدا پرو ته به هم پرې وژاړې رقيبې
ناپوهي، خواره خواري ده او پښتون دی
کور بې وران، کار بې گډوډ او بې ترتيبه
لاس بې يو ځای، سر بې بل ځای، پښه بې بل ځای
پښتانه ټوټې ټوټې دي بې ترکيبه
نه ډوډی لري، نه پوهه نه تعليم څه
بې له توري نور له هر څه بې نصيبه
چې رښتین، خادم بې وينم بينوا دی
پښتو ژبه ده په ژبو کې غريبه
که غمخور، همدرد، خواخوږی او درد مند بې
ژاړه ژاړه د پښتون په حال حبيبې
توره مه ستايه هنر ورلره ستايه
چې نور هم نشي مجروح پښتون ادبیه

او يا وايي:

باداري پرېږدی خادمان شی د وطن او د قام
په خوار غريب شی پس له دې لږ مهربان غوندي
هلته چې يو انسان د بل لکه غلام او سپرې
په هغه ځای د خدای لعنت اوري باران غوندي
باداري نشته په اسلام کې نه په کفر کې اوس
تاسې بې نوره ټينکه مه ساتی ايمان غوندي

اویا وایي:

راځی چې یو شان د ملگریو په شان کینو سره
غرور او کبر پریښودل که نه وي گران غوندي
د ملگریو ژوند کې خوندونه او خپرونه دي ډیر
تاسې یو څو ورځې خو وکړی امتحان غوندي

نور و سره ځان برابر گڼل مشکل مه گڼه
مشکل کارونه به خدای تاته کړي آسان غوندي
راشه د عدل مساوات لږ کوي خوند وگوره
که پښیمان شوي دربه کړمه څه تاوان غوندي

اویا وایي:

سرو صورت یوازی مه گوره معنا وگوره
په سر کې فکر، زړه کې پټه مدعا وگوره
وینا یې واوره بیا یې وگوره عمل ورسره
میل و رغبت غایه، هدف او تمنا وگوره

اویا وایي:

حق او باطل نه معلومېږي حق بیان که نه وي
ظالم ته هیڅ نشي ویلی ټینګ ایمان که نه وي
پینځو روپو باندې یې ولې هره ورځ خرڅوي
دین و ایمان دې مسلمانان ډیر ارزان که نه وي
آه و فریاد د چاله لاسه دغه خلک کوي؟
چیرې یې رحمه، خدای ناترسه ظالمان که نه وي
دا میدانونه ولې سره دي په سرو وینو باندې
په هر هیواد کې شرمندان یا قصابان که نه وي
ولې له ظلم ناروا سره جهاد نه کوي
دا په نفلو باندې ولاړ ریاکاران که نه وي
ستوری د دین به درته وایمه ملا صاحبه!
دا ریاکاره بې عمله ملایان که نه وي
خوار و غریب او بینوا که په راحت و پکې
جنت یې بولم خیر دی حورې او غلمان که نه وي

چې مظلومان کړي فریادونه د ظالم له لاسه
ورته دوزخ وایه هیڅ اور لږم ماران که نه وي
د ناداري دا ناداني دا بدبختي له څه ده !
زمورده کارونه زمورده فکر او خوی وران که نه وي

او یا وایي:

چې د نا پوهو نا خبرو توره شپه کړي رڼا

بلو ډیو و غوندې د پوهې کتابونه لرم
څوک چې له خدایه نه ویریري او ظلمونه کوي
زه په تش لاس ورسره خدای پرو چې جنگونه لرم
راشی چې اور د ظالمانو په کورولگنو
پاک الله وایي چې ظالم ته دوزخونه لرم

او یا وایي:

که تا کیښوده د چا په سر گلونه
هیر به نه کړي هیڅوک ستا دا احسانونه
ستا نیالگي که وکړي سیوری په خوارانو
په عاجز او په غریب او یتیمانو
آخرت کې به همدغه ستا په کار شي
ستا هغه جهان به هم گل و گلزار شي

او یا وایي:

یم شمع د تورتم په سر اورونه قبلوم
په زړه لکه لاله سوي داغونه قبلوم
ته وساته په زړه کې محبت د نازینو
ما پرېږده چې د خوار غریب نازونه قبلوم
چې سترې او ستومان وي په خدمت کې د وطن
په سر او په لیمو یې قدمونه قبلوم

او یا وایي:

چې له وطن سره اخلاص ، صدق وفا نلري
ورسره جوړ نه یمه درس د وفامه راکوه

چې ویده وینس نکړي په وینس باندې اثر ونکړي
هغه بې خونده بې تاثیر ه وینا مه راکوه
هغه کار وکړه چې بې گټه ټول عالم وویني
نور په خبرو او وعدو تسلی مه راکوه
پس له دې ظلم ناروا د هیچا نه منم زه
د زور او ظلم فتوا مه راکوه
د ابراهیم خلیل الله قرباني ستایه راته
د خوف او ویرې سبق ماته ملا مه راکوه

چې نا اشنا وي له غمونو او دردونو سره
هغه بې غمه او بې درده اشنا مه راکوه
چې لکه شمع توره شپه د چارنا نه کاندې
ماته بې سوزه بې گدازه ژړا مه راکوه

او یا وایي:

د ملي ژوند اساس خپلواکي ده
د ملي غرور ژوند ، سر لوړي ده
چې هر څومره ملت متحد وي
خپلواکي بې هغومره قوي ده
په ثقافت قوم ژوندی دی
کولتوري سرمایه بې هستي ده
په آزاد او خپلواکه وطن کې
روا کله په بل باداري ده

او یا وایي:

په رښتیا هغه ملت وي بختور
چې لري ملي نظام ملي رهبر
وي اصلي حاکمیت دخلکولاس کې
حکومت وي د ملي قدرت مظهر
جامعه پخپله وي په ځان حاکمه
د عامه افکارو وي قوي اثر

نه تبعيض نه امتياز وي نه تېری
په حقوقو کې وي خلک برابر

او يا وايي:

د دې لوړو غرو وږمه يم   راوینس کړی مې پښتون دی
د میرانې سرنامه يم   آزادي زما مضمون دی
د عبرت او تنگ نغمه يم   هر آهنگ مې ډیر موزون دی
د خیبر غرونه رغونه ما په سرو وینو لړلي
غلیمان د پښتنو مې پښتنو باندې وژلي

او يا وايي:

قام جوړول د قام پالنه ستا سنت گڼمه
دا تقاضا د طبیعت او د فطرت گڼمه
ستا له طرفه اغیزه د قومیت گڼمه
مینه د قام د انسانانو خاصیت گڼمه
ځکه فرعون سره موسی جگړې جنگونه کړي
د قام د پاره ډیرو خلکو ډیر کارونه کړي

او يا وايي:

لباسي به درته وایمه جانانه   که دې پرېښوده د پلار نیکه خویونه
پښتنې به درته وایي بې ایمانه   که پښتو شوه درنه پاتې ای پښتونه
واخه درس د سربازی ته له پتنگه   لوی صفت د پښتونوالي قرباني ده
ډیر اوچت دی په مانا کې له اسمانه
د وطن د شهیدانو بیرغونه

او يا وايي:

شهرت د عقل له نامه د افلاطونه، نه ځي
د آزادی مینه هیڅکله له پښتونه، نه ځي
که هر څه لار شي له دې دهر او جهان نه ځني
د بل له جغ لاندې ژوندي وینس ملتونه، نه ځي

د آزادۍ معراج ته نه رسيږي هغه کسان
چې د غيرت او ننگ په لار کې يې سرو نه ، نه ځي

او يا وايي:

فضيلت د انسان علم و عمل دی
که په سر يې پټکی او که ململ دی
په چين او بالاپوش و نه غولېږي
ما د لنگ خښتن ليدلی مکمل دی

او يا وايي:

د افکارو تجلی يې نه ورکيږي
د چا زړه کې چې چراغ د علم بل دی
په تورتم کې دې هغه سپری وي وړاندې
چې يې لاس کې د عرفان نښايسته مشعل وي

او يا وايي:

يو کرم مست بل محتسب کرم بل هونښيار کرم
يو بډای کرم بل عالم کرم بل خوار کرم
ورته گورم چې دوی څه کا يو له بله
ځکه يو د چا مزدور بل يې بادار کرم

او يا وايي:

کله زړونه کرم له تورو کانو سخت زه
عاطفه کرمه پيدا پکې بل وخت زه
راسره تياره ، رڼا ، يخني ، گرمي شته
څوک راټيټ کرم ځينې کينوم په تخت زه

او يا وايي:

زه يم هلته چې نه غم نه مصيبت وي
نه سودا وي نه تشویش نه عداوت وي
مخالف په منځ کې نه وي وار په خپل وي
ديارانو خوږ مجلس گرم صحبت وي
کدورت او ملال نه وي په خاطر کې

د ملگرو اشنايانو جمعيت وي
د وينا په سود وزيان څه غوغانه وي
نه له چا سره حسد او رقابت وي

او يا وايي:

زه په برخه د هغوی يم چې جهان کې
مست په مينه د جمال يا حقيقت وي
غافل نه وي له بنايست او بنکليتوبه
خدای ورکړی د بلبلو طبيعت وي
په نظر د محبت گوري جهان ته
ورسره له خوشبيني ډک بصيرت وي
بدبخت نه وي له ازله پيدا شوی
خوی يې ښه ، نظريې ښه ، ښه يې فطرت وي

او يا وايي:

زه پيدا يم له شعور او له احساسه
ما د زړه له کوره هيڅ کله مه باسه

مدام ژاړه په درد منو رنځورانو
په بد حال او بده ورځ د غريبانو
په دنيا کې کونډې رنډې غريبان شته
په سل رازه زخمي زړونه په جهان شته
څوک چې سترگې لري کله وي بيغمه
اخلي برخه د يوه بل له ماتمه
غافل مه اوسه د نورو له احواله
چې نور ژاړي ته هم مه اوسه خوشحاله
زړونه سوځي سترگې ژاړي مصيبت کې
خرگند بېرې محبت د غم شرکت کې
خپل خوا خوږې په غمو کې معلومېرې
دوستان يو د بل په بده ورځ کېرې

او يا وايي:

په دنیا کې که عزت که اعتبار دی
د انسان د معایبو پرده دار دی
که څوک خپل عیب پټوي په دې پټېږي
ورکول یې د صحیح تربیت کار دی

او یا وایي:

رښتیا نې دوست نه لري هغه سړی
چې په خوله باندې وي خپل په زړه پردی
محبت د لاس او ژبې اثر نه کا
که په مینه نه وي تود د زړه نغری

او یا وایي:

په دوستۍ کې که څوک چل او سیاست کړي
له دوستانو سره بل شاني صحبت کړي
رښتیا نې دوست نه لري او نه یې مومي
که هر څو په خوله اظهار د محبت کړي

او یا وایي:

زړه پټ مه ساته هیڅکله له ملگریو
مه غل کیږه په دوستۍ کې د خبرو

د بل زړه ته مومي هغه سړی لاره
چې راووت د نفاق تگی له زغرو

او یا وایي:

یو پټ غلی احساس دی چې آرام مې نه پرېږدي
په اور مې کړوي لکه چې خام مې نه پرېږدي
جرئت مې زیاتوي دومره په ځان یمه پوه شوی
غافل له خپله حقه او غلام مې نه پرېږدي

او یا وایي:

دا چې لوبې په سرو سپینوهر سبا کړې
راته وایه چې دا هومره مغرور چا کړې

استاد گل پاچا الفت زموږ د هیواد ملي،
ولسي، لوی شاعر، بیاوړی لیکوال او خپرونکی

تل افغان

www.talafghan.com
خپلواکي، ناکسلي، نويسره او فرهنگي وېب پاڼه

د دنيا په مينه مست يې بې شرابو
د هستۍ جنون له هر څه بې پروا کړې
دهغه په حال چې وريخ د اسمان ژاړي
ته پرې هر ساعت خندا لکه بريننا کړې
له همدې خاورو پيدا خاکي انسان يې
نه پوهيږم دنيا ولې په هوا کړې

او يا وايي:

چې د غمجنو په حال سوځي هغه زړه غواړمه
داسې پتنگ سره يو ځای خپل سوځيده غواړمه
لږ غونډې درد او دلوسوزي دهمدردي دپاره
که په کوم زړه کې ځای لري ترې څاریده غواړمه
د سوز ژړا چې کله وينمه د شمعي په مخ
د رنځورانو سر ته هسې ژړیده غواړمه

او يا وايي:

که پخپلو هوسونو زورور يې
که په کور کې دې هيڅ نه وي توانگر يې
چې په غاړه دې د تمې زنجير پروت وي
خورا تيب يې که ولاړ په جگ منبزي يې

او يا وايي:

عزت نشته زورورو په حضور کې
لويې نشته تکبر او په غرور کې
قبلیدل دچا په درکې لوی ذلت دی
که نقصان نه وي په سترگو او شعور کې
له مانا او له کمال سره اشنا شه
موندل کېږي لوی عزت د علم نور کې

او یا وایي:

چې په سمه لار څوک نه ځي بینا نه دی
چې عمل په علم نه کړي ملا نه دی
که یې فکر ستا له فکره مخالف وي
شپه او ورځ که در سره وي آشنا نه دی
لمر که راشي په تندي باندې له پاسه
ته چې وینس له خوبه نه یې سبا نه دی
وړاندې وروسته دهر چا دیوې مړې کیږي
تر سبا پورې خراغ بل د چا نه دی
چې په فکر، عقل، لوی نه وي ماشوم دی
چې په خوی باندې کمکی وي بابا نه دی

او یا وایي:

اراده او د کار عزم چې لري څوک
د هغه هر وخت کې شوی احترام دی
د عمل د خاوندانو په حضور کې
د وینا خاوند ولاړ لاس په سلام دی
نه په تشه وینا کار د چا سم شوی
نه مور شوی کله تېری په تش جام دی

او یا وایي:

چې د ریا په طاعتونو خلق نه غولوي
په بزرگی او مسابلو پیسې نه ټولوي
صحیح اسلام هر چاته نبیي حق باطل بېلوي
دارنگه پیر شیخ و ملا د قوم پېښوا غواړو مور

او یا وایي:

که بې رنگه بې ریا زهد و تقوی وي
له ټکی برگی چل ول نه مبرا وي
څوک یې کله بازارونو ته راباسي
سود سودا لره خو زهد د ریا وي

او يا وايي:

که طاعت او عبادت هر څومره کم وي
خداى دې نه کا چې شريک پکې صنم وي
په ريا چې دمخلوق د پاره کيږي
که شرک نه وي له گناه سره به سم وي

او يا وايي:

چې رشوت نه خوري ظلم نه کړي او پوهيږي په کار
خوشې په خوشې نه کنځل او نه وهل کړي نه قار
په خوار غريب لري زړه سوى نه په ظالم او بد کار
هغه قاضي هغه حاکم هغه ميرزا غواړو موږ

او يا وايي:

چې خدمت کاندې په رښتيا ملک و ملت د پاره
په حق چلېږي د انصاف او عدالت د پاره
په سمه لاره وي روان د حقيقت د پاره
دا راز ښه سپړتوب بې له ريا غواړو موږ

او يا وايي:

چې دماغونو کې رڼا زړو کې سرور پيدا کړي
قوم و ملت کې دلور تيا ذوق و شعور پيدا کړي
فکر و عمل او اخلاق ښه کړي ښه دستور پيدا کړي
له مکتبونو علم و پوهه د رښتيا غواړو موږ

او يا وايي:

د وطن په محبت باندې قسم خورم
چې د ځان له غمه زيات د وطن غم خورم
د وطن د شرف سپريم نه وېرېږم

که د تورو گوزارونه دم په دم خورم
دا خوږې ، غوړې گولې دې وي دنورو
د وطن دفاع کې زه گولۍ دم خورم

کفن نه غواړم د ژوند جامو کې درومم
د جنت باغ کې مېوې رقم رقم خورم

او یا وايي:

ژاړې په غمونو کې خواخوږې له هر چا سره
سل پتنگان سوځي د یوې شمعې ژړا سره
ډک زړگی له اوبنکو گرځي وریځې په اسمان کې بیا
څه ژړا ملگرې ده د ژوند یوې بریښنا سره
ټول باغ ژریدلی ځکه اوبنکې دي د گل په منځ
دیر لکه لاله داغلي زړونه شته صحرا سره
نه ښایي انسان ته چې د بل په غم غمجن نشي
لویه بد بختي ده که څوک نه ژاړي له چا سره
داسې بې غمي دې خدای په هیڅ کور کې پیدا نکړي
یو کور کې چې ویروي او بل خاندي له لیلا سره

او یا وايي:

بصیرت او علم نشته په کتاب کې
که څه نه وي د مغزو په پیچ و تاب کې
علم او پوهه بل شی نه دی ښایي ده
خوشې ناست یې پټې سترگې په محراب کې

او یا وايي:

په ضعیفه اراده عقل حاکم وي
که قوي وه اراده نو بیا خادم وي
د بشر خدمت ته عقل پیدا شوی
په دې شرط چې روغ و جوړ صحیح سالم وي

او یا وايي:

دانسان جوهر د ژبې گویایي ده
همدغه یې زیایي او دارایي ده
بې له ژبې هیڅوک هیڅ نشي موندلای
دانایي دلربایي که بدلایي ده

او یا وايي:

نه يې زړه کې صداقت ، مينه وفا شته
نه يې سترگو کې څه شرم او حيا شته
سياست لري څو مخه څو اړخونه
وخت په وخت يې خوله کې سل ژبې گویا شته

او يا وايي:

پرستش د يوه تن بت پرستي ده
دمسلک پيروي لويه آزادي ده
په کوم ځای کې چې يو فکر کړي کارونه
هلته خوشې مهمل لفظ ديموکراسي ده

او يا وايي:

په جهان کې چې مردوده باداري شوه
روحاني رنگ يې راووته پيري شوه
دپيرۍ او مريدي بازار چې سوړ شو
سياسي رنگ يې پيدا کړ ليدري شوه

او يا وايي:

په رڼا کې د لمر څومره لوی حکمت دی
ژوند دپاره ډير ضرور دا حرارت دی
مگر گوره د اسمان سپينې سپوږمۍ کې
خاوند ايښی د جمال شعري کیفیت دی

او يا وايي:

بڼځه حق لري د ژوند او کار کولو
لکه نرد لياقت څرگندولو
په دې شرط چې اهليت وښيي کار کې
نه چې ځان ښيي په ځان سينگارولو

او يا وايي:

په سر کې فکر د وطن په زړه کې مينه ديار
د زور او ظلم لوی دشمن دازادی طرفدار
په حق ويلو ماتوي بت او طلسم د ډار
شاعر دپاره مناسب دی همدغسې شعار

استاد گل پاچا الفت زمورده هیواد ملی،
ولسی، لوی شاعر، بیاورپی لیکوال او خپرونکی

او یا وایي:

ستا دلبر غوندي دلبر په جهان نشته
ستا د عشق په باغ و بن کې خزان نشته
غمجن مه اوسه راځه رقیبان نشته
دللیلی په دروازه کې دربان نشته
پاڅه بیا یو ځل سیراب د عشق په جام شه
په ساغر د ماه و مهر می آشام شه

او یا وایي:

بیا وطن بنکاري تازه نوی بهار دی
بیا په غاړه د هر چا د گلو هار دی
باغ کې څوړند دي د گلو امپلونه
ته خو گوره! ورته څنگه بڼه گلزار دی
هر طرف ځانگي بڼایسته غونچې د گلو
د مستی دوره راغلي په بلبلو
بڼې نغمې له هرې خوا غوړ ته رسیږي
په رښتیا چې بهار وړ دی دستایلو
نن هر چا ته خپله سیمه بڼه گلزار دی
دا تاثیر خدای نصیب کړی د بهار دی
مرغی باغ کې دي خوشحاله زرکې غرو کې
هر طرف ته چې نن گوري لاله زار دی

او یا وایي:

خوله پرانېزي د گلشن غوتی سبا ته
د زړه غوتی بېرته کېږي خپل اشنا ته
ما د خپل فکر محرم په جهان نه موند
نا اشنا فکرو سره راغلم دنیا ته

او یا وایي:

له اسمانه څاڅکي راغله د باران
پرې راشنه شوه سپین او سره او زیر گلان
یو څو ورځې پس یې باد و یوړلې پانې
خپل آغاز انجام هیڅ نه شو ور عیان

او يا وايي:

د جنت حورو زړه وړې د زاهد دی
په همدې فکر ولاړ خدای ته عابد دی
د ښایسته حورو په لاس جامونه ویني
ځکه تېر له خپله سره مجاهد دی

او يا وايي:

ښکلی توب دی چې هر چا زړه پرې بایلی
چا په یو شان چا په بل شان دی لیدلی
بلبلان ورپسې ځي د باغ په لوري
پتنگانو اور ته ځان ورغور ځولی

او يا وايي:

پتنگ په شمع بلبل مینه په سرو گلو
عاشقان فخر په دیدار د نازولو کوي
تاپه ملالو اثری سترگو زړه وړی زما
دلبران واره د زړه ښکار په تش کتلو کوي
د هر چا خوښه چې په مال که په کمال پسې ځي
زه یې عبث بولم چې مینه یې د ښکلیو کوي
هغه پاک زړه چې د خوبانو خاص حرم باله شي
څوک به یې ولې ځای د هر خیال د ساتلو کوي
د ښکلیو خیال که له شاعر سره ملگری نه وي
ډېر غولیدلی که هوس د شعر ویلو کوي

او يا وايي:

چا چې ایښی دا شین خال ستا په جبین دی
زما زړه هم دهغه له لاسه شین دی
ستا امپل کې یې سل زړونه دي پېیلي

چا جوړ کړی ستا د غاړې لونگین دی
جوړه شوي یې د لمر له پلوشو نه
ستا د عشق پر حرارت مې دا یقین دی

سور سالو دې سره لمبه ده نه پوهیږم
که زما دزړه په سرو وینو رنگین دی
د جمال پر بنسټې ته چې جوړولې
ور لېږلې چا سلام چا آفرین دی
معجزه ته د قدرت او خلقت بې
په رښتیا چې خدای احسن الخالقین دی
خدای دې ساته په امان له بدو سترگو
دا دعا د پرښتو زمور آمین دی

او یا وایي:

چې تور اوربل په سپین مخ و وینم غزل جوړوم
بل کار مې نشته شهلا سترگو ته کجمل جوړوم
بکره معنی ښکلې کومه د هنر په سینگار
د فوق لیلی ته د ښکلا و تاج محل جوړوم
تورې تیارې چې ور کې کرم د حقیقت له مخې
له عشقه اور اخلم له ځانه روڼ مشعل جوړوم
چې افسانه شمه په عشق کې زمانو ته یادگار
لکه مجنون ځان نه د عشق ضرب المثل جوړوم

په رښتیا سره که د الفت صاحب اشعارو ته په دقت سره پاملرنه وشي ، د ده شعرونه ډیر خواږه ، خوندور ، ښکلي او جذاب دي . د ده زیاتره شعرونه انتقادي ، اجتماعي او ملي بڼه لري ، او لوی حکمت اولذت په کښې نغښتی دی .
الفت صاحب واقعا دلورې پوهې او علمیت خاوند شخصیت دی . د ده په شعرونو کې د قلم زور او قوت ، د کلام فصاحت او بلاغت له ورايه معلومېږي . د ده شعرونه او نثرونه ساده او روان دي ، همدا وجه ده چې د ده شعري کلیات خو ځله چاپ شوې دي او د ټولو ادب دوستانو او دشعر د مینه والو په کاله کې لکه د نورو شاعرانو او لیکوالانو دیوانونه موجود دي . اروا ښاد عبدالحی حبیبی چې زمور د هیواد شاعر ، نامتو لیکوال ، څېړنیز پوه ، تاریخ پوه او تکړه ژورنالیست دی د الفت صاحب د نظم او نثر په هکله داسې وایي :

(د الفت نثر هم شعر دی او نظم بې هم شعر دی . دی وایي کله کله د هغه نثر تر نظم خوږ وي . خلک وایي چې نظم پیودل دي او یو ناظم مرغلري پیودي ، مگر زه وینم چې الفت په نثر کې بلا کوي او کله کله الفاظ هسې سره پیودي چې ترهر رنگه نظم ښه ښکاري .)

د الفت صاحب شعر او شاعري، او د ده اجتماعي، سياسي، انتقادي، ادبي، ديني او ملي مضامين او مطالب د پښتو ادب په ډگر کې د قدر او ستاينې وړ دي. الفت صاحب نه يوازې په پښتو ژبې ليکنې کړې دي، بلکې په نورو ژبو کې هم ليکنې لري. ده په دري-فارسي ژبه هم اشعار او نثرونه ليکلي دي، خو له بده مرغه دا ليکنې اوس محال په لاس کې نشته. د یادونې وړ گڼم، د وینې زلمیانو د ملي غورځنگ په جوړښت کې زموږ د هیواد یو شمیر منورو ځوانانو، پوهانو، سياسي، اجتماعي، ادبي او ملي شخصیتونو فعاله برخه درلوده، یو له دغو اشخاصو څخه استاد گل پاچا الفت هم و.

الفت صاحب د دغې غورځنگ فعال غړی و، اود (ولس د جریدې) چې د دغې غورځنگ نشراتي ارگان و د امتیاز خاوند او د دغې تحریک ویاند هم و.

زموږ یو شمیر لویو شاعرانو، ادیبانو او لیکوالانو د الفت صاحب پر شاعرۍ او لیکوالۍ خپلې څیړنې کړې دي، او خپل نظریات او په زړه پورې تحقیقات یې لیکلي دي، چې د دوی دا لیکنې د قدر او ستاينې وړ دي.

لنډه دا چې د الفت صاحب د شخصیت په هکله که هر څومره ولیکل شي بیا هم کم دي. کله چې ما د الفت صاحب شعري کلیات ولوست نو زه هم دې ته وهڅیدم چې د ده د شخصیت په هکله یو څو کرښې ولیکم.

ارواښاد گل پاچا الفت صاحب په (۱۳۵۲) کال د لیندۍ د میاشتې په (۲۸) نیټه د زړه د حملې په اثر د عزیز خان په کڅ کلي کې، چې د ژوند په آخرو وختونو کې هلته او سیدو وفات شو، او د دوی په پلرنې هدیره کې خاورو ته وسپارل شو.

ارواډې ښاده وي او د لوی خدای څخه ده ته د فردوس جنت غواړم.

د دغې مقالې په لیکنه کې د بیلابیلو انټرنیټي منابعو او د الفت صاحب په شعري کلیات استناد شوې دی، خو بیا هم که چیرې زما په لیکنه کې ځینې نیمگړتیاوې موجود وي. د ټولو گرانو ادیبانو او لوستونکو څخه مخکې له مخکې بښنه غواړم.